

2021-ieji – Archyvų metai. Lietuvių kalbos dienų sostinės puslapyje – šiai progai skirta publikacija – Ukmergės kraštotyros muziejaus muziejininko Raimondo Ramanausko iš lenkų kalbos išverstas Ukmergės dekanato topografinis aprašymas. Šis aprašymas yra paskelbtas Lietuvių katalikų mokslo akademijos 2013 m. išleistame Lietuvos istorijos šaltinių XII tome, publikuotas Deltuvos kultūros almanache „Eskizai“. Lietuvos istorijos šaltinių rengėjas – istorikas, archyvistikos specialistas Sigitas Jegelevičius.

„Eskizų“ kolegija pažymi, kad 1784 m. Ukmergės dekanato topografinis aprašymas yra 11-tas iš 19 Vilniaus vyskupijos parapijos aprašymų. Šie aprašymai, anot S. Jegelevičiaus, buvo skirti ne vyskupijos ar Bažnyčios reikmėms, bet turėjo būti panaudoti kuriant Abiejų Tautų Respublikos žemėlapi.

Topografiniai aprašymai vyko pagal Vilniaus vyskupo Ignoto Masalskio nurodymu sudarytą ir dekanams išsiuntintą schemą. Aprašymų apimtis ir informatyvumas priklausė nuo dekanų supratimo, išprusimo ir požiūrio į šią neeilinę valstybės užduotį.

Ukmergės dekanato daugelio parapijų topografinis aprašymas toks detalus ir vaizdingas, kad, anot S. Jegelevičiaus – „siūlosi jį uždėti ant dabartinio šio regiono žemėlapi ir sulygtinti vietovaizdžio pokyčius“. Vis dėlto vienos kitos parapijos aprašymas atliktas aplaidžiau, mažiau detalus, surašytos ne visos gyvenvietės ir pakelės karčemos.

Deltuvos parapijos, kuri priklausė Ukmergės dekanatui, topografinį aprašymą atliko tuometinis Deltuvos klebonas, kunigas Antanas Soroka. Kiek atidžiau jį paskaičius galima teigti, jog jame minimi vietovardžiai yra daugmaž tapatūs dabartiniais, atstumai iki vietovių pakankamai tiksliai surašyti. Nors šiaurės ir pietų kryptys beveik visur maišomos viena su kita, galima teigti, jog tai yra paprasčiausios užrašymo klaidos, nes vakarų ir rytų kryptys atitinka tikrovę. Galbūt buvo neatskreiptas dėmesys į tai, kad visuose žemėlapiuose šiaurė yra žemėlapi viršuje.

Ir vis dėlto stebina topografinis detalumas, informatyvumas, vietovių pavadinimų, valdytojų pavardžių gausa. Sprendžiant iš aprašymo galima teigti, jog kunigas Soroka buvo išsilavinusi, šioje srityje nusimananti asmenybė.

Publikacijoje nekeisti mato vienetai, nepatiksinti atstumai ir kryptys iš dabartinių pozicijų. Pavyzdžiui: Bartkuškiai – už ketvirčio mylios (3,9 km) pietvakarių (šiaurės) pusėje nuo Deltuvos bažnyčios, Deltuvos dvaras (Paliepė)

1784 metų Deltuvos parapijos topografinis aprašymas

yra už 1 000 žingsnių (2 km) į šiaurę, Deltuvėlė – už mylios (8,4 km) į pietus (pietryčius).

Tegul istorinis aprašymas alsuoja praeities romantika.

I

Deltuvos parapijinė bažnyčia stovi Deltuvos kaime, Vilkmėrgės paviete, Vilkmėrgės dekanate. Parapijai priklausančios tame paviete esančios vietovės ir kaimai:

Atkočiai yra už geros pusės mylios nuo Deltuvos bažnyčios, pietvakarių pusėje. Priklauso įvairiems ponams: Zabičiai, Zabielskiui, Gruževskiui, Končiai, Šalakovskiui.

Atikonys yra už pusės mylios į pietvakarius. Priklauso gerb. Zabičiai.

Bartkuškiai – už ketvirčio mylios pietvakarių pusėje. Priklauso Lietuvos raikytojui kunigaikščiui Radvilai.

Baraučizna – už pusės mylios pietvakarių pusėje. Priklauso gerb. Zabičiai.

Bardiškiai – už dviejų ketvirčių mylios į pietus. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Deltuvos kaimas, kuriame yra parapijinė bažnyčia ir pagal kurią aprašoma visa parapija. Kaimas priklauso gerb. Sorokoms, Gruževskiui, Deltuvos klebonijai.

Deltuvos dvaras yra už 500 žingsnių pietryčių pusėje. Priklauso Sorokai.

Deltuvos dvaras yra už 1 000 žingsnių į šiaurę. Priklauso Gruževskiui.

Deltuvos dvaras – už pusės mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Deltuvėlės palivarkas – už mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Deltuvėlė – už mylios į pietus. Priklauso gerb. Cedrovskiui.

Dimšišiai – už dviejų ketvirčių mylios į pietus. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Diržiai yra už mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Grizikai – už ketvirčio mylios į pietvakarius. Priklauso Vilniaus dominikonams.

Jonušiai – už ketvirčio mylios į pietvakarius. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Jakutiškiai – už pusės mylios į šiaurės vakarus. Priklauso Vilniaus dominikonams.

Jovaišai – už ketvirčio mylios į pietvakarius. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Kalveliai – už vienos mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai ir kunigaikščiui Radvilai.

Kančiškiai – už mylios į šiaurės vakarus. Priklauso Vilkmėrgės pijorams.

Kurmėliai – už pusės mylios į šiaurės vakarus. Priklauso gerb. Končiai.

Kreiviai – už ketvirčio mylios į pietvakarius. Priklauso gerb. Gruževskiui.

Leonpolio dvaras yra už pusės mažos mylios į šiaurės rytus. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Laibiškiai – už ketvirčio mylios

Laibiškių dvare pas ponus Kievličius.

Stanislovo Kazimiero Kosakovskio nuotrauka, 1898 m., Nacionalinio M.K. Čiurlionio dailės muziejaus rinkiniai

į pietus. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Masionys – už vienos mylios į pietus. Priklauso gerb. Cedrovskiui.

Milašiūnai – už geros pusės mylios į šiaurės vakarus. Vilniaus dominikonų palivarkas.

Navikai – už ketvirčio mylios į pietryčius. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Mikačiai – už ketvirčio mylios į pietryčius. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Pažžuoliai – už mažos mylios [mila letka] į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Pučiališkiai – už pusės mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Pašiliai – už didelės mylios [mila wielka] į pietus. Priklauso gerb. Cedrovskiui.

Pakalnė – už didelės mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Pučionys – už didelės mylios į pietus. Priklauso gerb. Kontautui.

Radžiūnai – už geros pusės mylios į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Rūriškiai – už geros pusės mylios į pietus. Priklauso gerb. Cedrovskiui.

Šumšiai – už geros pusės mylios į pietus. Priklauso gerb. ponams Šumskiui ir Končiai.

Šemetiškiai – už ketvirčio mylios į šiaurę. Priklauso gerb. Sorokai.

Šiaudinės palivarkas-karčema – už vidutinės mylios [mila mierna] į pietus. Priklauso gerb. Zabičiai.

Stimburiiai (dabar Liepeliai) – už vienos mylios į šiaurės vakarus. Priklauso kunigaikščiui Radvilai, gerb. ponams Zabičiai ir Cedrovskiui.

Sarosčiai – už geros pusės mylios į pietvakarius. Priklauso Vilniaus dominikonams.

Skystaraistis – už 1000 žingsnių (nuo Deltuvos) į pietvakarius. Priklauso gerb. Sorokai.

Soročinas – už ketvirčio mylios į šiaurės pietus. Priklauso gerb. Sorokai.

Saliečiai – už pusės mylios į šiaurę. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Tatkūnai – už pusės mylios į pietvakarius. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Užuraisčio palivarkas už pusės mažos mylios į pietus. Priklauso kunigaikščiui Radvilai.

Urvaniškiai – bajorkaimis už ketvirčio mylios į pietryčius. Priklauso gerb. Sorokai.

II

Artimiausios bažnyčios: Vilkmėrgės parapijinė ir Vilkmėrgės kunigų pijorų bažnyčios yra tame pačiame paviete ir dekanate, į pietryčius, mažoji mylia. Pabaisko – yra Vilniaus vaivadijoje, Pabaisko dekanate, į šiaurės pietus, didelė mylia. Veprių – Upninkų parapijinės bažnyčios filija, Vilkmėrgės paviete, Pabaisko dekanate, į pietus, didelė mylia. Siesikų – Vilkmėrgės paviete ir dekanate, į pietvakarius, didelė mylia. Kalvinių kirkė – nuo Deltuvos kaimo į pietus, už 500 žingsnių.

III

Artimiausi miestai: Vilnius, sostinė, į šiaurės rytus, dvylika mylių. Vilkmėrgė – teismų miestas prie Šventosios upės – į pietryčius, mažoji mylia. Kaunas – teismų miestas – į pietus, devynios mylios. Kėdainiai, kunigaikščių Radvilų – į šiaurės vakarus, septynios didžiosios mylios.

IV

Keliai: Iš Deltuvos į Vilnių – didžioji dalis prasto ir kalvoto kelio. Į Kauną kelias kalvotas, vietomis šlapias. Į Kėdainius kelias labai šlapias ir duobėtas. Vasarą, važiuojant be krovinių sausu keliu į Vilnių ir skubant, pakanka dienos. Žiemos keliu – taip pat dienos, tik išvažiuoti reikia anksčiau ir grįžti sutemus. Į Vilkmėrgę vasaros ir žiemos laiku galima nuvažiuoti per tris ketvirčius [valandos]. Į Kauną vasarą sausu keliu nuvažiuoti galima per vieną dieną, šlapiu keliu – tik kitos dienos septintą ar aštuntą rytą, žiemą nuvažiuoti užtenka vienos dienos. Į Kėdainius žiemos keliu užtenka vienos dienos važiuojant, vasaros metu – pusantros, nes labai blogas kelias.

V

Apie 6 mylių ilgio ir pločio Plačiajos pelkė yra šiaurės pusėj, siekia Saliečių ir Užuraisčio kaimus. Iš jos išteka Storės upelis, tekantis į pietus – į Šventosios upę.

Ponų Sorokų Deltuvos žemė-

je netoli vienas kito yra keturi ežerėliai. Du į šiaurę, du į šiaurės rytus (nuo Deltuvos), prie jų – nedidelė pelkė. Parapijos šiaurės rytine dalimi teka Šventosios upė, kuria plukdomi sieliai iki Kauno. Šventosios upė skiria Deltuvos ir Pabaisko parapijų teritorijas ir Vilkmėrgės pavietį nuo Vilniaus vaivadijos.

Plačiajos pelkės pietvakariuose prasideda Armonos upelis, jis teka Deltuvos parapijos pietine dalimi. Mažesnioji pelkė ir upeliai pietvakarinėje pusėje vadinasi Juodupis, prie Sarosčių kaimo, ir Šventupis – prie Atkočių kaimo. Abu įteka į pelkę ir į Armonos upelį, ribojasi su Siesikų parapija, pietinėje pusėje – su Upninkų parapija. Deltuvos parapija per Veprių girią ribojasi su Upninkų parapija.

Tvenkinys gerb. Sorokų prie Storės upės yra 100 prentų ilgio ir 50 prentų pločio (viena prenta – 4,87 m). Į šiaurę nuo bažnyčios prie tos pačios upės yra mažas kunigaikščio Radvilos tvenkinėlis – 50 prentų ilgio ir 30 prentų pločio, į pietryčius, už pusės mažos mylios nuo bažnyčios. Gerb. Radvilos tvenkinėlis prie Armonos upės yra 10 prentų ilgio ir 10 prentų pločio, į pietus nuo bažnyčios – už pusės mylios. Tvenkinėlis prie Armonos, priklausantis gerb. Zabičiai, yra 10 prentų ilgio ir 10 prentų pločio. Jis yra į pietus nuo bažnyčios – už pusės mylios.

VI

Visa Deltuvos parapija yra derlingoje ir lygioje žemėje, išskyrus kai kurias nedideles giraites ir kurui tinkamą mišką šiaurės vakarų pusėje, šalia kunigaikščių Radvilų Stimburių kaimo, šalia Vilkmėrgės kunigų pijorų Kančiškių kaimo bei pono Kantauto Milašiūnų palivarko Jakutiškių kaime. Miškas yra maždaug mylios ilgio ir pločio. Šiaurinėje pusėje yra vieno valako dydžio Užuraisčio miškas, kuriame auga beržai ir drebulės. Šiaurės rytų pusėje – Leonpolio ir Laibiškių giria, apimanti tris valakus, ten auga pušys, eglės ir beržai.

VII

Deltuvos parapijoje stovi penki malūnai. Du ant Storės – kunigaikščio Radvilos, dar ant tos pačios upės yra gerb. Sorokų malūnas. Ant Armonos upės – kunigaikščio Radvilos ir gerb. Zabičios. Tuose malūnuose yra valcai prastos gelumbės valcavimui. Nėra jokių kitų nei vandeniu, nei vėju varomų mašinų.

VIII

Parapijos kelių aprašai:

1. Kelias į Vilkmėrgę prasideda važiuojant nuo Deltuvos bažnyčios į vakarus. Pradžioje atviru lauku, kur kairėje pusėje pasimato Sorokų dvaras, į kurį nuo bažnyčios yra padaryta užtvanka (lieptas?), apsodinta medžiais, toliau yra gerb. Sorokų karčema, vadinama Urvaniškėliais, šalia jos per Storės upę yra tiltelis, kad būtų patogiau potvynių metu. Kairėje pusėje – gerb. Sorokų Šemetiškių kaimas, dešinėje – Soročynas prie Leonpolio miško, o už miško ir nedidelių krūmynų – kunigaikščio Radvilos Janušų kaimas prie Storės. Čia yra riba tarp Deltuvos parapijos ir Vilkmėrgės parapijos. (Nukelta į 9 psl.)

1784 metų Deltuvos parapijos topografinis aprašymas

(Atkelta iš 8 psl.)

2. Kelias į kunigaikščių Radvilų Leonpolį ir Pabaisko parapijinę bažnyčią eina į šiaurės rytus važiuojant per atvirą lauką ir Leonpolio mišką. Jis lygus, prie Leonpolio dvaro yra tiltas per Šventosios upę. Čia pasibaigia Deltuvos parapijos riba.

3. Kelias į parapijinę Upninkų bažnyčią eina atviru lauku į pietus. Kelias lygus, eina pro kaimus ir dvarus, esančius pietuose. Tame kelyje – dvi karčemos: gerb. Zabielos ir gerb. Cedrovskio. Važiuojant kairėje pusėje matyti Laibiškiai, Mikaičiai, Navikai, Dovydziai, Pučališkiai, Dimšiščiai, Radžiūnai, Rūriškiai, Baraučizna, Šiaudinių karčema ir gerb. Zabielos dvaras. Ten pat – tiltas per Šventosios upę, Kalveliai, Pakalnė, gerb. Zabielos Deltuvėlė. Čia riba tarp Deltuvos ir Upninkų parapijų. Važiuojant dešinėje pusėje matyti reti krūmynai, gerb. Končios Kurmelių dvaras, dvaro karčema tuo pačiu pavadinimu, gerb. Cedrovskio Deltuvėlė ir karčema tuo pačiu pavadinimu, gerb. Cedrovskio Ma-

sionių kaimas, Pažuolių kaimas, gerb. Zabielos Diržiai.

4. Kelias į Siesikų parapijinę bažnyčią pietvakariuose eina pro gerb. Gruževskio dvarą, per tiltą, esantį ant Armonos upės. Šalikelėje – karklų krūmai, už kurių – p. Gruževskio Kreivių kaimas. Vilkmergės kunigų dominikonų Grizikų kaimas visame lauke, šalia nedidelio miško kairėje pusėje. Už tų kaimų ir nedidelio krūmyno yra gerb. Zabielos Stimburių kaimas. Kelias duobėtas, šlapias ir vingiuotas, eina per brūzgynus, per Šventupio upelio brastą, įvairių savininkų Atkočių kaimą, kunigų dominikonų Sarosčių kaimą. Čia – Deltuvos ir Siesikų parapijų riba. Galima vykti į Siesikus ir kitu keliu palei Kreivių kaimą – į šiaurės vakarus. Kelias yra šlapias, siauras, per tankumynus ir eglyną, eina pro kunigų dominikonų Milašiūnų palivarką ir Jakutiškių kaimą viename lauke, tarp miškų, pro kunigaikščio Radvilos Stimburių dvarą, gerb. Kontauto Pučionių kaimą lygiame lauke tarp miškų ir Vilkmer-

gės pijorų Kančiškių palivarką su kaimu, per mažą mišką, skiriantį Pučionių ir Stimburių kaimus, kurie ribojasi su Siesikų parapija.

5. Kelias iš Deltuvos į pietvakarius, į gerb. Sorokų Sarosčių kaimą eina per Jovaišus, Bartkušius, Tatkūnus, Saliečius, Užurastį lygiu ir atviru lauku.

Deltuvos parapijoje nėra nei vaivadijos, nei apskrities sienų, ji visa su visais kaimais ir vietovėmis yra Vilkmergės paviete ir dekanate, kaip apie tai anksčiau minėta. Tokį mano parapijos aprašymą savo parašu patvirtinu. Kunigas Antanas Soroka (Antoni Soroka), Deltuvos klebonas.

Pagal almanacho „Eskizai“ publikaciją paruošė
Dalia IVAŠKEVIČIENĖ,
rajo savivaldybės administracijos Personalo, civilinės metrikacijos ir dokumentų valdymo skyriaus vyr. specialistė, projekto „Lietuvių kalbos dienų sostinė“, „Kalba ir žmogus. Ukmergės kraštas“ vadovė

Užs. Nr. 0018970

Politinėms partijoms paskirstyti valstybės biudžeto asignavimai

Vyriausioji rinkimų komisija (VRK) priėmė sprendimą dešimčiai politinių partijų paskirstyti 2 751 000 eurų pirmojo pusmečio valstybės biudžeto asignavimų.

Ši suma politinėms partijoms paskirstyta pagal tai, kiek kuri partija gavo rinkėjų balsų per pra-

ėjusius Savivaldybių tarybų, Europos Parlamento ir Seimo rinkimus. Nustatyta, kad vieno rinkėjo balso 2021 m. I pusmečio finansinis koeficientas yra 0,59 euro centai.

Iš viso 2021 m. valstybės biudžeto asignavimai politinėms partijoms sudaro 5 502 000 eurų. Tam, kad gautų valstybės biudže-

to asignavimų, partija rinkimuose turi surinkti daugiau kaip 2 procentus visų rinkėjų balsų.

VRK skelbia, kad Tėvynės sąjungai–Lietuvos krikščionims demokratams teko 812 334 Eur, Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungai – 518 822 Eur, Lietuvos socialdemokratų partijai – 399 258

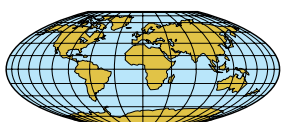
Eur, Lietuvos Respublikos liberalų sąjūdžiui – 239 233 Eur, Darbo partijai – 226 673 Eur, Laisvės partijai – 149 122 Eur, Lietuvos lenkų rinkimų akcijai–krikščioniškų šeimų sąjungai – 147 621 Eur, Lietuvos socialdemokratų darbo partijai – 98 962 Eur, Partijai „Laisvė ir teisingumas“ – 81 078 Eur, Centro partijai–tautininkams – 77 897 Eur.

2020 m. antrą pusmetį VRK valstybės biudžeto asignavimus buvo paskyrusi 8 politinėms partijoms.

VRK valstybės dotacijas politinėms partijoms perveda du kartus per metus – iki kiekvienų metų balandžio 15 d. ir iki lapkričio 15 d.

„G. ž.“ inform.

PASAULIS IR MŪS

LIETUVOJE netrukus pradės veikti Transporto priemonių savininkų apskaitos sistema. Su gegužės 1 dieną įsigaliosiančiais Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo ir Administracinių nusižengimų kodekso pakeitimais siejama sistema siekiama, kad gyventojai nesusidurtų su nesąžininga prekyba automobiliais, o jų teisės būtų apsaugotos. Naujoje sistemoje bus fiksuojami visų transporto priemonių savininkai, t. y. kiekviena šalyje esanti ir nuosavybės teise Lietuvos gyventojui ar įmonei priklausanti transporto priemonė turės turėti unikalią savininko deklaravimo kodą (SDK). Nuo šiol savininkų pasikeitimas ir registracija bus du atskiri procesai. Pirmą, vykstant nuosavybės pasikeitimui kas kartą bus suteikiamas naujas SDK. Antra, tik turint jį asmuo galės registruoti transporto priemonę savo vardu.

SEIMUI nuo sausio įteisinus dosnesnes subsidijas už darbuotojų prastovas, per tris šių metų mėnesius jiems bus išmokėta apie 180 mln. eurų – visa šių metų biudžete numatyta suma. Už balandį reikės išmokėti dar apie 36-56 mln. eurų, priklausomai nuo to, kiek veiklų bus atlaisvinta. Sausį prastovose buvusiems beveik 130 tūkst. žmonių išmokėta apie 67 mln. eurų subsidijų, vasarį – maždaug 108 tūkst. gyventojų sulaukė 55 mln. eurų, o kovą, planuojama, subsidijos sieks apie 55-56 mln. eurų. Daugiausia išmokų pasiekė prekybos (per du mėnesius – 39 mln. eurų), apgyvendinimo ir maitinimo įmonių (26 mln. eurų) bei gamybos (11 mln. eurų) įmonių darbuotojus. Pernai į prastovas išleistiems ir po karantino iš jų grįžusiems darbuotojams valstybė išmokėjo 820 mln. eurų subsidijų. Šiemet grįžusiems iš prastovų darbuotojams parama neskiriama, nors pernai paramos po prastovų grįžusiems darbuotojams prašė apie 27 tūkst. įmonių.

PIRMĄ šių metų ketvirtį, palyginti su paskutiniu ketvirčiu pernai, gyventojų internetu išleista suma išaugo 12 proc., o kovas buvo apskritai rekordinis prekybos internete mėnuo nuo pat pandemijos pradžios, rodo apibendrinti SEB banko duomenys. Šiemet atsiskaitymų už prekes ir paslaugas internetu, lyginant su pernai kovą, suma išaugo beveik 60 proc., o palyginti su šių metų vasariu – dar beveik 14 proc. Iš viso kovą pirkdami internetu SEB banko klientai išleido daugiau negu 124 mln. eurų ir internetu atsiskaitė daugiau kaip 2,8 mln. kartų. Banko duomenimis, per pirmą šių metų ketvirtį gyventojai atliko 45 proc. daugiau pirkimo internete operacijų negu tuo pačiu metu pernai, o gyventojų išlaidos pirkiniams internetu yra daugiau negu 1,5 karto didesnės negu analogišku laikotarpiu prieš metus.

PO 14 metų pertraukos išleista nauja Lietuvos raudonoji knyga. Autorių teigimu, šis, ketvirtasis, Raudonosios knygos leidimas turinio požiūriu yra visiškai naujas, nes jame aprašomi pagal objektyvius kriterijus sudaryto Lietuvos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų sąrašo taksonai – tam tikro giminingumo organizmų grupės biologinėje organizmų klasifikacijoje, turinčios unikalius pavadinimus. Pirmą kartą šalies biologinės įvairovės apsaugos sistemoje apie 900 taksonų įvertinti pagal Tarptautinės gamtos išsaugojimo sąjungos kriterijus. Naujausia Raudonoji knyga yra tik skaitmeninės versijos, popierinės kol kas nebus leidžiama. Pirmasis saugotinių augalų rūšių sąrašas, į kurį buvo įrašytos 176 retos ir nykstančios aukštesniųjų augalų rūšys, Lietuvoje patvirtintas 1962 metais. 1976 metais Gamtos apsaugos komiteto siūlymu įsteigta Lietuvos raudonoji knyga, į ją tuomet pateko 41 gyvūnų ir 30 aukštesniųjų augalų rūšių, 1981 metais knyga išspausdinta.

DANIJAI priėmus sprendimą visiškai šalyje sustabdyti skiepimą „AstraZeneca“ vakcina, į šią šalį kreipėsi Latvija, prašydama pasidalinti savo turimomis šią skiepą nuo koronaviruso atsargomis. Tai trečiadienį

padarė ir Lietuva. Kokį kiekį vakcinų Danija galėtų pasidalinti su mūsų šalimi, kol kas nėra aišku. Trečiadienį Danija paskelbė, kad atsisako skiepavimo „AstraZeneca“ vakcina dėl įtariamo reto, bet rimto šalutinio poveikio, ir taps pirmąja tai padariusia Europos valstybe. Norą perpirkti Danijos turimas šios vakcinų atsargas išreiškė ir Čekija.

APIE būsto įsigijimą ir požiūrį į nekilnojamojo turto rinką atlikta šeimų apklausa parodė, kad dalis lietuvių būsto įsigijimui jau turi sukaupę pradinį įnašą, praneša „Luminor“ bankas. Visgi nemaža dalis apklaustųjų atsakė, kad nuosavo būsto įsigijimui vis dar uždirba per mažai. Banko atliktoje apklausoje buvo pasiteirauta 700 šeimų Baltijos šalyse, ką jos mano apie savo būstą. Lietuvoje jaunos šeimos butus bei namus dažniau nori įsigyti, o ne nuomotis, tuo tarpu vieni gyvenantys asmenys būstą dažniau nuomojasi. Gyvenamąją vietą dažniau nuomojasi 18-34 amžiaus žmonės, o vyresni įprastai jau perka savo nuosavą būstą. Taip pat šeimos nurodė, kad vis dar didžiausia kliūtis būstui įsigyti yra per mažos pajamos. Kad jų pajamos yra per mažos, teigia 41 proc. Lietuvoje, 44 proc. Latvijoje ir 43 proc. Estijoje apklaustųjų šeimų. Maždaug trečdalis lietuvių respondentų nurodė, kad nors santaupos šiuo metu nėra pakankamos, pradiniam įnašui pavyktų susitaupyti per 1-3 metus, o tuo metu pakankamai santaupų Latvijoje šiuo metu turi tik 16 proc. respondentų, o dar mažiau, tik 13 proc., Estijoje.

SENTENCIJA. „Vienam žmogui nelemta pui-kuotis visais talentais“ (Stendalis).

ANEKDOTAS I. Aš paklausiau savo močiutės, kodėl ji po 60 bendro gyvenimo metų vis dar senelį vadina mylimuoju, brangiuoju ir t. t. Kame paslaptis? Močiutė: „Prieš 5 metus aš pamiršau jo vardą, o paklausti bijau...“

ANEKDOTAS II. Rytas aš tokia... Na, tikra užsienietė: akys kinų, šukuosena afrikiečių, o lėtumas estų...

Užs. Nr. 0018970